

cal estudiar bé la compra de la col·lecció de santos torroella

Si l'alcalde de Girona, Carles Puigdemont (CiU), hagués tingut el suport d'un altre grup polític de l'Ajuntament, el ple del passat 10 de setembre hauria aprovat l'adquisició de la col·lecció d'art del crític i poeta Santos Torroella. Aquesta col·lecció, que segons el preacord de l'Ajuntament i la vídua de Torroella està valorada en 3,9 milions d'euros inclou, a més de la biblioteca i l'arxiu personal del que fou reconegut crític d'art, 10 originals de Miró, 9 de Dalí, 8 de Tàpies, 5 de Picasso i obres de Nonell, Tharrats i una diana de Francis Picabia. En els casos dels grans pintors, són obres menors. La falta de suport polític per aprovar l'adquisició ha obert un intens debat que s'hauria d'haver produït abans en lloc de l'opacitat amb la qual es va pretendre arribar a un acord i de la seva posterior filtració interessada. Són diverses les preguntes que necessiten una resposta abans de determinar si l'operació és interessant per a la ciutat de Girona. Preguntes com si el cost de col·lecció és raonable, si la ciutat en podrà treure profit, si la hipotètica adquisició ha d'englobar un projecte global sobre l'art modern a Girona, sobre la rehabilitació de la Casa Pastors, etcètera. I no és un debat que es pugui fer de pressa. Una quarantena d'artistes i personalitats va publicar el passat 6 de setembre un manifest crític amb aquesta compra i amb les polítiques artístiques de la ciutat. D'altra gent s'hi ha mostrat a favor. El PSC també va organitzar dimarts passat un interessant debat amb experts, la majoria dels quals no es van oposar obertament a la compra, però van plantejar dubtes i altres reflexions. És una inversió que s'ha d'estudiar bé i que, si es realitza, hauria de comptar amb una certa complexitat política, ciutadana i artística. Des de la Generalitat han arribat veus favorables a l'adquisició, com les dels consellers Santi Vila i Ferran Mascarell, les quals han estat replicades demanant una implicació econòmica de l'administració catalana. No tot el que compra la Generalitat ha de ser per a Barcelona. El Govern català, si veu profitosa la col·lecció i tem que pugui marxar fora de Catalunya, té una bona oportunitat per implicar-s'hi. Cert que la valoració artística de l'obra és important, però al final tot es redueix a una qüestió de diners.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/10/06/cal-estudiar-compra-colleccio-santos/637980.html?utm_source=rss